

Doping na olimpijskim igrama

Vrsta: Seminarski | Broj strana: 16

УВОД

Употреба недозвољених стимулативних средстава, дрога, хемијских и медицинских лекова, познатијим под именом допинг, један је од највећих проблема и опасности данашњег спорта у целини, а самим тим и Олимпијских игара.

Феномен допинга се може истраживати са медицинског, филозофског, економског, социолошког, правног, историјског аспекта. Пратећи еволуцију Олимпијских игара, како античких, тако и модерних, може се уочити да су спортисти у жељи да остваре победу, за побољшање својих способности увек користили одређене супстанце, које се у ранијем периоду игара нису сматрале недозвољенима.

Спортски дух јесте прослава људског духа, тела и ума, и карактеришу га следеће вредности:

- Етика, ферплеј и поштење
- Здравље
- Изузетна достигнућа
- Карактер и образовање
- Радост и забава
- Тимски рад
- Посвећеност
- Поштовање правила и закона
- Поштовање себе и других учесника
- Храброст
- Заједништво и солидарност

Допинг је суштински у супротности са спортским духом.

Увиђајући негативне ефекте употребе допинга, МОК га је забранио 1967. године и већ на Олимпијским играма у Мексику 1968. године, први пут су рађени допинг тестови. Листе средстава које су спортистима забрањене за употребу пре и током спортских такмичења су јавне и они врло добро знају шта не смеју да користе.

Сврха Светског антидопинг програма јесте:

- Да заштити основна права спортиста да учествују у спорту без допинга и на тај начин промовише здравље, правичност и једнакост за спортисте широм света.
- Да обезбеди усаглашене, координисане и делотворне антидопинг програме на међународном и националном нивоу у погледу откривања, одвраћања и превенције допинга.

Антидопинг програм би требало да очува оно што је суштински вредно у спорту.

Ова суштинска вредност често се назива «спортским духом»; она представља основу олимпизма; она је начин на који се игра поштено.

Борба против допинга је приоритет број један у МОК-у. То је питање етике, које је повезано са основним принципима Олимпијског покрета, међу којима је и фер-плеј. МОК је повео оштру битку против допинга, због чега је оформљена Светска анти-допинг агенција WADA 1999. у Лозани. У рад WADA укључена је и Антидопинг агенција Србије (ADAS), на чијем челу је др Ненад Дикић. Лекари у антидопинг комисијама и лабораторије дуго су контролисали само урин спортиста, тражећи трагове коришћења недозвољених супстанци, али како се ширио спектар допинг средстава, тако се појавила потреба за додатном контролом. На Олимпијским играма у Сиднеју 2000., а затим и у Атини 2004., уведена је и контрола крви.

У Синеју је тестирано 300 узорка крви на супстанцу еритропоедин, а на Зимским олимпијским играма у Солт Лејк Ситију 2002. око 3000. Уведене су и додатне контроле крви спортиста и ван спортских такмичења, а Светска антидопинг организација тестирала је неке спортисте и три месеца пре почетка Олимпијских игара.

Како је у спорту данас велики обрт новца, постоје групе спортиста, медијски атрактивних, иза којих стоје лабораторије опремљеније од оних које су на располагању МОК-у.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com